ஸ்ரீ பரமாத்மனே நம :

பதினேழாவது அத்தியாயம்

சிரத்தாத்ரய விபாக யோகம்

பதினாறாவது அத்தியாயத்தின் முடிவில் யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் காமம், குரோதம், லோபம் ஆகியவற்றைத் துறந்த பின்தான் கர்மம் ஆரம்பிக்கிறது என்பதை நான் மீண்டும் கூறியிருக்கிறேன் என்றார். நியமிக்கப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்யாமல் சுகமோ, சித்தியோ, பரமகதியோ கிட்டுவதில்லை, எனவே என்ன செய்ய வேண்டும், எதைச் செய்ய வேண்டும் என்ற செய்யத் தகுந்த வற்றையும், செய்யத் தகாதவற்றையும் நீ தெரிந்து கொள்வதற்கு சாஸ்திரமே பிரமாணம் ஆகும் என்றும், அது வேறு எந்த சாஸ்திரமும் அல்ல, கீதை சாஸ்திரம் மட்டுமே ஆகும் என்றும், மற்ற சாஸ்திரங்கள் இருக்கின்ற தென்றாலும் இங்கு கீதை சாஸ்திரத்தைப் பார்ப்போம். மற்றவற்றைத் தேட வேண்டாம், மற்ற இடங்களைத் தேடும் பொழுது வரிசைக் கிரமம் கெட்டு இங்குமங்கும் திரிய வேண்டியிருக்கும் என்றும் கூறினார்.

இதுபற்றி அர்ஜுனன், ''பகவானே ! சாஸ்திர விதிகளை அனுஷ்டிக்காமல் முழு சிரத்தையுடன் வேள்வி செய்பவர்களின் நிலை என்ன? ஸாத்வீகமா? ரஜோ குணமா? தமோ குணமா? என்று கேட்டான். ஏனெனில் ஸாத்வீக, ராஜஸீக, தாமஸிக குணங்கள் இருக்கும் வரை ஏதேனும் யோனிகளில் பிறந்து கொண்டேதானிருக்க வேண்டும் என்று முன்பே அவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறக் கேட்டிருக்கிறான்.

அர்ஜுனன் கேட்டான்

யே சாஸ்த்ரவிதி-முத்ஸ்ருஜ்ய யஜந்தே ஸ்ரத்தயான்விதா:
தேஷாம் நிஷ்ட்டா து கா க்ருஷ்ண ஸத்வ-மாஹோ ரஜஸ்தம: 1

கிருஷ்ணா ! யார் சாஸ்திர விதியை மீறினாலும் சிரத்தையுடன் வேள்வி செய்கிறார்க்ளோ அல்லது ஆராதிக்கிறார்களோ அவர்களுடைய நிலை ஸாத்வீக நிலையா? ராஜஸ நிலையா? தாமஸ நிலையா? ஆராதனையில் தேவதைகள், யட்சர்கள், பிராணிகள் எல்லாமே வருகின்றன.

பகவான் கூறினார்.

த்ரிவிதா பவதி ஸ்ரத்தா தேஹினாம் ஸா ஸ்வபாவஜா
ஸாத்விகீ ராஜஸீ சைவ தாமஸீ சேதி தாம் ஸ்ருணு 2

இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார்! அர்ஜுனா! இந்த யோகத்தில் நியமிக்கப்பட்ட கர்மம் ஒன்றேதான். விவேகமற்றவனின் அறிவு எண்ணற்ற கிளைகளுடன் கூடியது. எனவே அவர்கள் அளவிலாத செயல்களை விரிவடையச் செய்கிறார்கள். வெளிப் பகட்டினாலும் அலங்கார வார்த்தைகளாலும் அதை வெளிப்படுத்தவும் செய்கின்றனர். அவர்களது இனிய மொழி எவர்களின் சித்தத்தில் பதிகிறதோ அவர்களுடைய அறிவு கெட்டழிகிறது. இதையே மறுபடியும் இங்கு சாஸ்திர விதிகளை மீறி பஜிப்பவர்களின் சிரத்தை மூன்று விதமாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்.

உடல் கொண்டவர்களுக்கு இயல்பாக உண்டான சிரத்தையானது ஸாத்வீகமென்றும், ராஜஸமென்றும் தாமஸமென்றும் மூன்று விதமாக இருக்கிறது. அதைக் கேள்! மனிதனின் இதயத்தில் இந்த சிரத்தை மிகவும் ஆழமானது.

ஸத்வானுரூபா ஸர்வஸ்ய ஸ்ரத்தா பவதி பாரத
ஸ்ரத்தா மயோயம் புருஷோ யோ யச்-ச்ரத்த: ஸ ஏவ ஸ: 3

பாரதா! ஒவ்வொருவனின் மனப்பாங்கிற்கேற்ப சிரத்தை அடைகிறது. மனிதன் சிரத்தை மயமானவன். சிரத்தை எதுவோ அதுவே அவனுமாகிறான். சாதாரணமாக சிலர் நான் யார்? என்றும் நான் தான் ஆன்மாவா ? என்றும் கேட்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிரத்தை எவ்விதம் அமைகிறதோ அவ்விதமே வளர்ச்சி அமைகிறது என்றும், அவ்விதமே மனிதனும் அமைகிறான் என்றும் கூறுகிறார்.

கீதை 'யோகதரிசனம்' ஆகும். மகரிஷி பதஞ்சலியும் யோகியே. அவரது நூல் ''யோக தரிசனம்'' ஆகும். யோகம் என்பது யாது? அதற்கு அவர் ''சித்தத்தின் விருத்திகள் அறவே அடங்குதல் தான் யோகம் ஆகும்'' என்றார்.

கடுமையாக முயற்சி செய்து தடுத்து நிறுத்துவதால் என்ன இலாபம்? அந்த சமயம் ஜீவாத்மா தனது நிரந்தர வடிவத்தில் நிலைத்து விடுகிறது. நிலைப்பதற்கு முன்பு அது களங்கமாக இருந்ததா? பதஞ்சலி மற்றொரு சமயம் விருத்தியின் உருவத்திற் கேற்ப ஜீவாத்மாவும் அமைகிறது'' என்கிறார். இங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்த மனிதன் சிரத்தை மயமானவன், சிரத்தையில் மூழ்கியவன். எங்கேனும் சிரத்தை நிச்சயம் இருக்கும், சிரத்தையுடையவன் சிரத்தையின் உருவமாகிறான். எப்படி விருத்தியோ அப்படியே தான் மனிதனுமிருக்கிறான், என்கிறார். இப்பொழுது சிரத்தையை மூன்று விதமாகப் பிரிக்கிறார்.

யஜந்தே ஸாத்விகா தேவான் யக்ஷரக்ஷாம்ஸி ராஜஸா:
ப்ரேதான் பூதகணாம்ஸ்சான்யே யஜந்தே தாமஸா ஜனா: 4

அவர்களில் ஸாத்வீகப்புருஷர்கள் தேவதைகளை உபாசிக்கின்றனர். ராஜஸீகபுருஷர்கள் யட்சர்களையும், ராட்சதர்களையும் பூஜிக்கின்றனர். மற்ற தாமஸீக புருஷர்கள் பிணத்தையும், பேய், பிசாசுகளையும் பூஜிக்கின்றனர். அவர்கள் பூசனையில் அயராது உழைக்கின்றனர்.

அசாஸ்த்ர-விஹிதம் கோரம் தப்யந்தே யே தபோ-ஜனா:
தம்பாஹங்கர-ஸம்யுக்தா: காம-ராக-பலான்விதா: 5

அத்தகைய மனிதர்கள் சாஸ்திர விதிகளை மீறி ஆழ்ந்த கற்பனையான (கற்பனையான செயல்களை வகுத்து) தவம் செய்கின்றனர். தற்பெருமை, அகங்காரம், ஆசை, பற்று ஆகியவற்றின் பலத்தினால் கட்டுண்டு.

கர்ஷயந்த: சரீரஸ்த்தம் பூதக்ராம-மசேதஸ:
மாம் சைவாந்த: சரீரஸ்த்தம் தான் வித்த்யாஸுர-நிஸ் சயான் 6

அவர்கள் உடல் உருவத்திலிருக்கும் பூத சமுதாயத்தையும் அந்தக்கரணத்தினுள்ளே நிலையாக இருக்கும் என்னையும் நசிக்கச் செய்கிறார்கள். அதாவது துர்பலமாகி விடுகிறார்கள். ஆன்மா பிரகிருதியின் பிளவுகளில் சிக்கும் போது விகாரங்களால் துர்பலமாகவும் வேள்வி சாதனங்களினால் வலிமையும் பெறுகிறது. அந்த அஞ்ஞானிகளை (விழிப்புணர்வற்றவர்களை) அசுரர்கள் என்று கருது. அதாவது அவர்கள் அனைவருமே அசுரர்கள். கேள்வி நிறைவு பெறுகிறது.

சாஸ்திர விதிகளைத் துறந்து பஜிப்பவர்களில் ஸாத்வீக புருஷர்கள் தேவதைகளையும், ராஜஸீக புருஷர்கள் யட்சர் இராட்சதர்களையும், தாமஸீக புருஷர்கள் பேய், பிசாசுகளையும், பூஜிக்கின்றனர். பூஜிப்பது மட்டுமல்ல, கடுமையான தவமும் செய்கின்றனர். ஆனால் அர்ஜுனா! உடல் உருவத்திலிருக்கும் ஜீவன்களையும், அந்தர்யாமியாக இருக்கும் பாமாத்மாவாகிய என்னையும் துர்பலமாக்குகின்றவர்கள், என்னிடமிருந்து நீண்ட இடைவெளியை உண்டு பண்ணுகின்றனர். அவர்கள் பஜிப்பதில்லை. அவர்களை அசுரர்களாகக் கருது! அதாவது தேவதைகளைப்

பூஜிப்பவர்களும் அசுரர்கள் தான். இதற்கு மேல் யார் என்ன சொல்ல முடியும்? எனவே எந்த பரமாத்மாவின் அம்சமாக இவர்கள் இருக்கிறார்களோ, அந்த மூல பரமாத்மாவைப் பஜிக்கட்டும். இதையே பரமயோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மறுபடியும் மறுபடியும் வலியுறுத்துகிறார்.

ஆஹாரஸ்-த்வபி ஸர்வஸ்ய த்ரிவிதோ பவதி ப்ரிய:
யஜ்ஞஸ்-தபஸ்-ததா தானம் தேஷாம் பேத-மிமம் ச்ருணு 7

அர்ஜுனா! சிரத்தை மூன்று வகையாக இருப்பது போல் அவரவர்கள் சுபாவத்திற்கு ஏற்ப பிரியமான உணவும், மூன்று வகைகளாக இருக்கின்றன. அதுபோல் வேள்வி, தவம், தானமும் மூன்று வகைகளாகும். அவற்றின் வித்தியாசங்களை என்னிடமிருந்து கேள். முதலில் ஆகாரம்-

ஆயு: ஸத்வ-பலாரோக்ய-ஸுகப்ரீதி-விவர்த்தனா:
ரஸ்யா: ஸ்நிக்த்தா: ஸ்த்திரா ஹ்ருத்யா ஆஹாரா: ஸாத்விகப்ரியா: 8

ஆயுள், அறிவு, பலம், ஆரோக்கியம், சுகம், சுவை ஆகியவற்றை வளர்ப்பவைகள், ரசமுள்ளவைகள், பசையுள்ளவைகள், வலிமை தருபவைகள், நிலையானவைகள் சுபாவத்தில் இன்பமளிக்கும் உணவுப் பதார்த்தங்கள் ஆகியவைகள் ஸாத்வீக புருஷர்களுக்குப் பிரியமானவைகள்.

யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கருத்துப் படி சுபாவத்தில் இதயத்திற்குப் பிரியமானதும், பலம், ஆரோக்கியம், அறிவு, ஆயுள் ஆகியவற்றை பெருக்குவதுமான உணவுப் பதார்த்தம் தான் ஸாத்வீகமாகும். எந்த உணவுப் பதார்த்தம் ஸாத்வீகமாக இருக்கிறதோ அதுவே ஸாத்வீகர்களுக்கும் பிரியமானவை. இதனால் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட உணவுப் பண்டமும் ஸாத்வீகம், ராஜஸீகம், தாமஸீகம் என்று பெயரிடப் படவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. பால் ஸாத்வீகமில்லை. வெங்காயம் ராஜஸீகம் அல்ல, பூண்டு தாமஸீகமும் அல்ல.

பலம், அறிவு, ஆரோக்கியம், இதயத்திற்குப் பிரியமானவை என்ற கேள்விக்குப் பதில் எளிதாக கூற முடியாது. ஏனெனில் உலகம் முழுவதும் வாழும் மனிதர்களுக்கு அவர்களின் சுபாவம் சூழ்நிலைக் கேற்ப வெவ்வேறு உணவுப் பண்டங்கள் பிரியமானவைகளாக இருக்கின்றன. எடுத்துக் காட்டாக வங்காளிகளுக்கும் தமிழர்களுக்கும் அரிசி பிரியமானது. ஆனால் பஞ்சாபியர்களுக்குக் கோதுமை பிரியமானது. அரபு நாட்டு மக்களுக்கு ஒன்று பிரியமாக இருக்கிறதென்றால் மற்றொன்று சீனர்களுக்கு பிரியமானது. பனி அடர்ந்த பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களுக்கு மாமிசம் இல்லாமல் வாழ முடியாது. ரஷ்ய - மங்கோலியாவில் வாழும் ஆதிவாசிகள் குதிரை மாமிசத்தை உண்ணுகிறார்கள். ஐரோப்பாவில் வாழும் மக்கள், பசு, பன்றி இரண்டையும் உண்கின்றனர். ஆயினும் கல்வி, அறிவு வளர்ச்சி

முன்னேற்றம் ஆகியவற்றில் அமெரிக்கர்களும், ஐரோப்பியர்களும் முதன்மையானவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

கீதையின்படி ரசம் நிறைந்த பசையானதும், நிலைத்து நிற்பது மானதும் உணவுப் பதார்த்தங்கள் ஸாத்வீகமாகும். ஆயுளை நீடிப்பதும், அனுகூலம் ஆனதும், பலம், அறிவு ஆகியவற்றை அதிகரிப்பதும் ஆரோக்கியத்தைத் தருவதுமான பதார்த்தங்கள் ஸாத்வீகம் ஆகும். சுபாவத்தில் இதயத்திற்கு இன்பம் அளிக்கும் உணவுப் பண்டங்கள் ஸாத்வீகமாகும். எனவே எந்த ஒரு உணவுப் பண்டத்தையும் உயர்ந்தது தாழ்ந்தது என்று சுட்டிக் காட்ட முடியாது. சூழல் நிலைமை, தேசம், காலத்திற்கு ஏற்ப எந்தெந்த உணவுப் பொருள்கள் சுபாவமாகவும், பிரியமானவையாகவும். உயிர்ச்சக்தி தருபவனவாகவும் இருக்கின்றனவோ அவைதான் சாத்வீகமாகும். பண்டம் ஸாத்வீகம், ராஜஸீகம், தாமஸீகம் என்று இருப்பதில்லை, அவற்றில் உபயோகத்திற்கேற்ப ஸாத்வீகம், ராஜஸீகம், தாமஸீகம் ஆகின்றன.

இந்த குணங்களுக்கேற்ப, எந்த மனிதர்கள் வீடு, வாசல் துறந்து இறைவனின் ஆராதனையில் ஒன்றியிருக்கிறார்களோ, சந்நியாச ஆசிரமத்தில் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மாமிசமும் மதுவும் தவிர்க்கவேண்டிய பதார்த்தங்களாகும். ஏனெனில் இவை ஆன்மீகப் பாதைக்கு எதிர்மாறான மனோநிலையை உண்டுப்பண்ணுகின்ற தென்பதை அனுபவபூர்வமாகக் கண்டுள்ளனர். எனவே, இவைகளால் சாதனை மார்க்கத்திலிருந்து விலகி கெடுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஏகாந்தப் பிரதேசத்தில் வைராக்கியத் துடனிருப்பவர்களுக்கு ஏகாந்த ஜீவனுக் கேற்ற ஆகாரத்தைப்பற்றிய ஒரு விதியை ஆறாம் அத்தியாயத்தில் யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எடுத்துக் கூறி அவைகளையே கவனமாக அனுஷ்டானம் செய்ய வேண்டும் என்று எச்சரித்திருக்கிறார். உபாசனைக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் ஆகாரத்தை வேண்டிய அளவில் உண்ண வேண்டும்.

கட்வம்ல-லவணாத்யுஷ்ண-தீக்ஷ்ண-ரூக்ஷ-விதாஹின:
ஆஹாரா ராஜஸஸ்யேஷ்டா து:க்க-சோகாமய-ப்ரதா: 9

கசப்பானவையும், புளிப்பானவையும், உப்புத் தன்மையை அதிக அளவில் கொண்டவையும், மிகவும் காரமானவையும், அதிகச் சூடானவையும், வறட்சியானவையும், எரிச்சல் தருவனவையும், துன்பம், துயரம் உண்டுபண்ணுபவையுமான உணவு ரஜோ குணத்தாருக்கு விருப்பமானது.

யாதயாமங் கதரஸம் பூதி பர்யுஷிதம் ச யத்
உச்சிஷ்ட-மபிசாமேத்த்யம் போஜனம் தாமஸ ப்ரியம் 10

நேரம் கடந்த, சுவையற்ற, துர்நாற்றமெடுத்த, பழைய, எச்சிலான, தூய்மையற்ற உணவு தமோ குணத்தாருக்குப் பிரியமானது. கேள்வி நிறைவு பெற்றது. இப்பொழுது வேள்வியைப் பற்றிய விளக்கம் தரப்படுகிறது.

அபலாகாங்க்ஷிபிர்-யஜ்ஞோ விதி-த்ருஷ்டோ ய இஜ்யதே
யஷ்டவ்ய-மேவேதி மன: ஸமாதாய ஸ ஸாத்விக: 11

சாஸ்திர விதிக்குட்ப்பட்டு, நியமிக்கப்பட்ட கர்மம் வேள்வியாகும். (3 ஆவது அத்தியாயத்தில் ‘வேள்வி’ என்ற சொல் உச்சரிக்கப்பட்டது. நான்காம் அத்தியாயத்தில் உருவத்தைக் கூறி பல யோகிகள் பிராணத்தை அபானத்திலும், அபானத்தைப் பிராணத்திலும் வேள்வி செய்கின்றனர். என்றும் கூறினார், பிராண அபானத்தின் கதியை அடக்கி பிராணங்களின் கதியை நிலைக்கச் செய்து. ‘ஸம்யம்’ என்ற அக்கினியில் வேள்வி செய்கின்றனர். இதுபோன்று வேள்வியின் பதினான்கு வகைகளைக் கூறி எல்லாமே பிரம்மத்தை அடையும் தூரத்தை நிர்ணயம் செய்யும் ஒரே கிரியையின் உயர்ந்த, தாழ்ந்த நிலைகள் என்னும் விளக்கினார். சுருக்கமாகக் கூறினால் வேள்வி சிறப்பான சிந்தனையின் விதி முறைகள் ,அடங்கிய பிரம்மத்தில் நுழையச் செய்ய வழிவகுக்கும் ஒரு முறையாகும்)

ஆராதனையைச் செய்தே ஆகவேண்டுமென்பதை உறுதிப் படுத்திக் கொண்டு, வினைப்பயனை விரும்பாதவர்களால் சாஸ்திர விதிப்படி எந்த வேள்வி செய்யப்படுகிறதோ அது ஸாத்வீகமானது.

அபிஸந்த்தாய து பலம் தம்ப்பார்த்த-மபி-சைவ யத்
இஜ்யதே பரதஸ்ரேஷ்ட்ட தம் யக்ஞம் வித்தி ராஜஸம் 12

அர்ஜுனா! பயனை விரும்பியோ, ஆடம்பரத்துக்காகவோ, செய்யப்படுகிற ஆராதனை ராஜஸமானதென்று அறிந்து கொள். இந்த கர்த்தா வேள்வியின் விதியை அறிவான். ஆனால் தற்பெருமை அல்லது பயனை இலட்சியமாகக் கொண்டும், இந்தப் பலன் கிடைக்கும் அல்லது மக்கள் வேள்வி செய்வதற்காகப் புகழ்வார்கள் என்றும் நினைக்கும் வேள்வியின் கர்த்தா ரஜோகுணம் உள்ளவன். தமோ குணத்தின் அடிப்படையில் செய்யப்படும் வேள்வியைப் பார்ப்போம்.

விதிஹீன-மஸ்ருஷ்டான்னம் மந்த்ரஹீன-மதக்ஷிணம்
ஸ்ரத்தா-விரஹிதம் யஜ்ஞம் தாமஸம் பரிசக்ஷதே 13

எந்த வேள்வி சாஸ்திர விதிகளுக்குப் புறம்பானதாக இருக்கிறதோ, அன்னத்தை (பரமாத்மா) உண்டுபண்ணும் சக்தியைப் பெற்றிருக்கவில்லையோ, உள்ளத்தில் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் திறமை பெற்றிராமல் இருக்கிறதோ, எல்லாவற்றையும் சமர்ப்பிக்கும் திறன் பெற்றிராமலிருக்கிறதோ, சிரத்தையின்றி செயல்படுகிறதோ, அத்தகைய

வேள்வி தாமஸ வேள்வி என்று கூறப்படுகிறது. அத்தகைய புருஷன் உண்மையான வேள்வியைப் பற்றி அறியமாட்டான். இப்பொழுது தவத்தைப் பற்றிய விளக்கம் தரப்படுகிறது.

தேவ-த்விஜ-குரு-ப்ராஜ்ஞ-பூஜனம் ஷௌச-மார்ஜவம்
ப்ரஹ்மசர்ய-மஹிம்ஸா ச சாரீரம் தப உச்யதே 14

பரமதேவ பரமாத்மா, இருமையை வென்ற பிராமணர், சற்குரு, ஞானிகள் ஆகியோரின் பூசனை, தூய்மை, எளிமை, பிரம்மசரியம், அகிம்சை, ஆகியவை உடம்புடன் சம்பந்தப்பட்ட தவமாகும். உடல் எப்பொழுதும் சிற்றின்ப போகத்தை நோக்கி ஓடுகிறது. இதை உள்ளத்தில் மேற்கூறிய விருத்திகளுக்கேற்ப அடக்குதல் அல்லது வாட்டுதல் உடலளவில் செய்யப்படும் தவமாகும்.

அனுத்வேக-கரம் வாக்யம் ஸத்யம் ப்ரிய-ஹிதஞ் ச யத்
ஸ்வாத்த்யாயாப்ப்யஸனஞ் சைவ வாங்மயம் தப உச்யதே 15

துன்புறுத்தாத வாய்மையும், நலனும் கூடிய அன்பான உண்மைக்கு வாக்கு, பரமாத்மாவில் ஒன்றிடச் செய்யும் சாஸ்திர கொள்கைகளின் பயிற்சி, நாமஜபம் இவை வாக்களவில் செய்யப்படும் தவமாகும். வாக்கு, போக சம்பந்தமான எண்ணங்களையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

இதனை அடக்கி பரம சத்திய பரமாத்மாவின் திதையில் ஈடுபடுத்துதல், வாக்களவில் செய்யப்படும் தவமாகும். இப்பொழுது மனத்தளவில் செய்யப்படும் தவத்தைப் பார்ப்போம்.

மன: ப்ரஸாத: ஸௌம்யத்வம் மௌன-மாத்மவிநிக்ரஹ:
பாவ-ஸம்சுத்தி-ரித்யேதத் தபோ மானஸ-முச்யதே 16

மனத்தில் மகிழ்ச்சி, அன்புடைமை, அமைதி, மௌனம், அதாவது இஷ்ட தேவதையைத் தவிர பிற விஷயங்களைப் பற்றிய ஸ்மரணை இல்லாமலிருப்பது, தன்னடக்கம், தூய நோக்கம், இவைகள் மனத்தளவில் செய்யப்படும் தவம் என்று கூறப்படுகிறது. மேற்கூறிய மூன்றின் (உடல், வாக்கு, மனம்) தவம் ஒன்றாகச் சேர்ந்தால் ஸாத்வீக தவமாகிறது.

ச்ரத்தயா பரயா தப்தம் தபஸ் தத் த்ரிவிதம் நரை:
அபலாகாங்க்ஷிபிர்-யுக்தை: ஸாத்விகம் பரிசக்ஷதே 17

பயனை விரும்பாதவரால் அதாவது நிஷ்காம கர்மத்துடன் கூடிய புருஷர்கள் மூலம் பரம சிரத்தையுடன் செய்யப்பட்ட மேற்கூறிய மூன்று தவங்களையும் ஒன்றிணைத்து ஸாத்வீகத் தவம் என்கின்றனர். இப்பொழுது ராஜஸமான தவத்தைப் பற்றிய விளக்கம் தரப்படுகிறது.

ஸத்கார-மான-பூஜார்த்தம் தபோ தம்ப்பேன சைவ யத்
க்ரியதே ததிஹ ப்ரோக்தம் ராஜஸம் சல-மத்ருவம் 18

பாராட்டுதலையும், பெருமையையும், போற்றுதலையும் முன்னிட்டு ஆடம்பரத்துடன் எந்தத் தவம் செய்யப்படுகிறதோ அத்தகைய தற்காலிகமானதும், உறுதியற்றதுமான தவம் ராஜஸ தவம் என்று கூறப்படுகிறது.

மூட-க்ராஹே-ணாத்மனோ யத் பீடயா க்ரியதே தப:
பரஸ்யோத்ஸாதனார்த்தம் வா தத்-தாமஸ-முதாஹ்ருதம் 19

மூடக் கொள்கையால் தன்னையே துன்புறுத்தியோ, அல்லது பிறர் அழிதற் பொருட்டோ செய்யப்படுகிற தவம் தாமஸ மானதென்று கூறப்படுகிறது.

இவ்வாறு ஸாத்வீகத் தவத்தில் உடல், மனம், வாக்கு ஆகியவற்றை இஷ்ட தேவதைக்கேற்ப அனுரூபம் செய்ய வேண்டும். வளைக்க வேண்டும் ராஜஸமான தவத்தில் தவத்தின் கிரியை அதுவேதான். ஆனால் பல மகாத்மாக்கள் கூட தற்பெருமை, புகழுரை ஆகியவற்றை விரும்பி தவம் செய்கின்றனர். வீடு, வாசல் துறந்த பிறகும் இந்த விகாரத்திற்குப் பலியாகிறார்கள். மூன்றாவதான, தாமஸமான தவம், விதிகளைப் பின்பற்றாமல் செய்யப்படும் தவமாகும். அதில் மற்றவர்களுக்கு துன்பம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கமிருக்கிறது. இப்பொழுது தானத்தைப்பற்றிய விளக்கம் தரப்படுகிறது.

தாதவ்ய-மிதி யத்தானம் தீயதேனுபகாரிணே
தேஷே காலே ச பாத்ரே ச தத்தானம் ஸாத்விகம் ஸ்ம்ருதம் 20

தானம் செய்வதே கடமையாகும் என்ற உணர்வுடன் செய்யப்படும் தானம் சமயத் திற்கேற்ப தகுதியான பாத்திரத்திற்குப் பலன் கருதாது இனிக்கும் பொழுது ஸாத்வீக தானம் என்று கூறப்படுகிறது.

யத் து ப்ரத்யுபகாரார்த்தம் பலமுத்திஸ்ய வா புன:
தீயதே ச பரிக்லிஷ்டம் தத்தானம் ராஜஸம் ஸ்ம்ருதம் 21

எந்த தானம் வருத்தத்தோடு (கொடுப்பதற்காக அல்லாமல் கொடுக்க வேண்டுமே என்ற எண்ணத்தோடு) பிரதி உபகார எண்ணத்தோடு அதாவது ''நான் இதைச் செய்தால் எனக்கு இது கிடைக்கும்'' என்று எண்ணி பலனைக் கருதி கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்த தானம் ராஜஸ தானம் ஆகும்.

அதேஷகாலே யத்தான-மபாத்ரேப்ப்யஸ்ச தீயதே
அஸத்க்ருத-மவஜ்ஞாதம் தத்தாமஸ-முதாஹ்ருதம் 22

எந்த தானம் அசிரத்தையுடன் அலட்சியமாக இடம், சமயம் ஆகியவற்றிற்குப் பொருந்தாத, தகுதியற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படுகிறதோ அந்த தானம் தாமஸ தானம் என்று கூறப்படுகிறது. பூசனைக்குரிய மகாராஜ் அவர்கள்-'தகுதியற்றவருக்கு தானம்

கொடுப்பதால் தானம் செய்பவனும் நாசமடைகிறான்' என்று கூறுவார்கள். இதே போன்று 'தானம் கொடுப்பதே என் கடன்' என்று எண்ணி தானம் செய்ய வேண்டும் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார். இடம், சமயம், பாத்திரம் மூன்றும் ஏற்றதாக இருந்து பிரதி உபகாரம் பெறும் எண்ணம் இல்லாமல் உதார குணத்துடன் செய்யப்படும் தானம் ஸாத்வீக தானம் ஆகும். கஷ்டத்துடனும் பலனை எதிர்பார்த்துச் செய்யும் தானம் ராஜஸ தானமாகும். மரியாதையின்றி, கடுகடுப்புடன் பிரதிகூலமான இடம் காலத்துடன் தகுதியற்ற பாத்திரத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் தானம் தாமஸ தானமாகும். இவைகளும் தானம் தான். ஆனால் எவன் உடல், வீடு முதலிய எல்லாவகையான சொந்தபந்தத்தைத் துறந்து இஷ்ட தேவதையை மட்டுமே பற்றிக் கொண்டு இருக்கிறானோ அவனுக்கான தான விதி மிகவும் மேன்மையானது. அது என்னவென்றால் எல்லாவற்றையும் சமர்பித்தல் எல்லா யோகங்களிலிருந்தும் விலகி மனத்தை சமர்ப்பணம் செய்தல் ஆகும். எனவே அது மிகவும் அவசியம் இப்பொழுது 'ஓம்' 'தத்', 'ஸத்', ஆகியவற்றின் உருவம் விளக்கப்படுகிறது.

ஓம்-தத்-ஸதிதி நிர்த்தேசோ ப்ரஹ்மணஸ்-த்ரிவித: ஸ்ம்ருத:
ப்ராஹ்மணாஸ்-தேன வேதாஸ்ச யஜ்ஞாஸச விஹிதா: புரா 23

அர்ஜுனா ! 'ஓம் தத்ஸத்' என்ற மூன்று விதமான பெயர்கள் பிரம்மத்திற்கு வழி காட்டுகின்றன, நினைவுபடுத்துகின்றன, குறிப்பால் உணர்த்துகின்றன. பிரம்மத்தை அறிமுகப்படுத்துகின்றன. அதனால் ஆரம்பத்தில் பிராம்மணம் வேதம், வேள்வி முதலியவைகள் எழுதப்பட்டன. அதாவது பிராம்மணம், வேள்வி, வேதம் முதலியவை 'ஓம்' என்பதிலிருந்து உண்டாயின. இவைகள் யோகத்திலிருந்து பிறந்தவைகள். 'ஓம்' ! என்ற அட்சரத்தின் இடையறாத ஜபத்தின் மூலம் இவைகள் உற்பத்தி ஆயின. இவைத் தவிர வேறு வழியிருக்க முடியாது.

தஸ்மா-தோமித்-யுதாஹ்ருத்ய யஜ்ஞ-தான-தப: க்ரியா:
ப்ரவர்த்தந்தே விதானோக்தா: ஸததம் ப்ரஹ்மவாதினாம் 24

ஆகையால் வேதமறிந்தவர்கள், வேத விதிப்படி செய்யும் வேள்வி-தான தவக் கிரியைகள் எப்பொழுதும் 'ஓம்' என்ற உச்சாடனத்துடன் தொடங்குகின்றன. இதனால் பிரம்மத்தின் நினைவு வரட்டும் என்று தான் இவ்வாறு உச்சரிக்கின்றனர்.

ததித்-யனபிஸந்த்தாய பலம் யஜ்ஞதப: க்ரியா:
தானக்ரியாஸ்ச விவிதா: க்ரியந்தே மோக்ஷகாங்க்ஷிபி: 25

அதாவது இவன் (பரமாத்மா) தான் எங்கும் நிறைந்திருப்பவன் என்ற உணர்வோடு எந்த பலனையும் விரும்பாமல் சாஸ்திரம் விதித்த பலவகையான வேள்வி, தவம், தானக் கிரியைகள் பரம நன்மையை

விரும்பும் புருஷர்கள் மூலம் செய்யப்படுகின்றன. 'தத்' என்ற சொல் பரமாத்விடம் சமர்ப்பணம் செய்வதைக் குறிப்பதாகும்.

அதாவது 'ஓம்' அட்சரத்தை ஜபியுங்கள்-வேள்வி, தானம், தவக்கிரியைகளுக்கு அதை ஆதாரமாகக் கொண்டு செய்யுங்கள். இப்பொழுது 'ஸத்' என்ற சொல்லின் பிரயோகத்தை விளக்குகிறார்.

ஸத்பாவே ஸாதுபாவே ச ஸதித்யேதத் ப்ரயுஜ்யதே
ப்ரஷஸ்தே கர்மணி ததா ஸச்சப்த: பார்த்த யுஜ்யதே 26

யோகேஷ்வர் 'ஸத்' என்றால் என்ன என்று கூறினார். கீதையின் ஆரம்பத்திலேயே குலதர்மமே நிரந்தரம், சத்தியம் என்று கூறிய போது.

அர்ஜுனா ! இந்த அஞ்ஞானம் உனக்கு எங்கிருந்து உண்டாகிறது? 'ஸத்' தான பொருளுக்கு மூன்று காலத்திலும் குறைவு இல்லை. இதை அழிக்க முடியாது. அஸத்தான பொருளுக்கு மூன்று காலத்திலும் இடமே இல்லை. அதைத் தடுக்க முடியாது மூன்று காலங்களிலும் நிறைவாக இருக்கும் அப்படிப்பட்ட 'ஸத்' என்ன பொருளாக இருக்கும்? மூன்று காலங்களிலும் இல்லாத 'அஸத்' பொருள் எப்படிப் பட்டதாக இருக்கமுடியும்? என்று அர்ஜுனன் கேட்டதற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆன்மாதான் 'ஸத்' என்ற சத்தியம், சகல ஜீவராசிகளின் உடலும் அழியும் தன்மை உடையது. ஆன்மாதான் ஸனாதனமும், கண்ணுக்குப் புலப்படாததும் நிரந்தரமானதும், அமுதவடிவமானதும் ஆகும் என்றும் இதுதான் பரம ஸத்தியமானது என்றும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார். இங்கு 'ஸத்திய பாவம்' என்ற பரமாத்மாவின் பெயர் ஸத்தியம் என்ற பொருளிலும், நன்மை என்ற பொருளிலும் உபயோகப்படுகிறது. கர்மம் நல்ல முறையில் நடக்கும் பொழுது 'ஸத்' என்ற சொல் கையாளப்படுகிறது.

'ஸத்' என்ற சொல்லின் பொருள்'' இந்த பொருள்கள் என்னுடையவை ''என்பதல்ல. இந்த உடலே நம்முடையது என்று இல்லாதிருக்கும் போது இதன் சுகத்திற்காக உதவும் பொருள்கள் எப்படி நம் முடையவையாகும்? இது 'ஸத்' அல்ல. 'சத்' பாவத்தில் ஆன்மா மட்டுமே பரம சத்தியம்'' என்ற ஒரே திசையில் தான் 'ஸத்' என்ற சொல் பிரயோகிக்கப்படுகிறது. இந்த ஸத்தியத்தின் உணர்வு நிலைக்க வேண்டும். அதனை சாதிப்பதற்கு மங்கலத் தன்மை இருக்கவேண்டும். செய்யப்படும் கர்மம் சிறந்த முறையில் நடக்க வேண்டும். அங்குதான் 'ஸத்' என்ற சொல் பிரயோகிக்கப்படுகிறது. இதுபற்றி யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மேலே தொடர்கிறார்.

யஜ்ஞே தபஸி தானே ச ஸ்த்திதி: ஸதிதி சோச்யதே
கர்ம சைவ ததர்த்தீயம் ஸதித்-யேவாபிதீயதே 27

வேள்வி, தவம், தானம் செய்யும் பொழுது எந்த நிலை கிடைக்கிறதோ அதுவும் 'ஸத்' என்று கூறப்படுகிறது. அந்தப் பரமாத்மாவை அடையச் செய்யப்படும் கர்மம் தான் 'ஸத்' என்று கூறப்படுகிறது. அதாவது அந்த பரமாத்மாவை அடையச் செய்யும் கர்மம் தான் 'ஸத்' ஆகும். வேள்வி, தானம், தவம் இவை கர்மத்தை நிறைவாக்கும் உபகரணமாகும். இறுதியில் இவை அனைத்திற்கும் சிரத்தை அவசியம் என்று அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார்.

அஸ்ரத்தயா ஹுதம் தத்தம் தபஸ்-தப்தம் க்ருதஞ் ச யத்
அஸதித்-யுச்யதே பார்த்த ந ச தத் ப்ரேத்ய நோ இஹ 28

பார்த்தா ! சிரத்தையின்றி செய்யப்படும் வேள்வி கொடுக்கப்படும் காலம், உடலை உருக்கிச் செய்யப்படும் தவம், இவ்வாறு செய்யப்படும் எந்தக் கர்மமும் 'அஸத்' ஆகும் என்று கூறப்படுகிறது. அதனால் இந்த உலகத்திலும் பரலோகத்திலும் எந்த விதமான இலாபம் கிடைக்கும்? எனவே சமர்ப்பண உணர்வுடன் சிரத்தையும் மிக மிக அவசியமாகும்.

முடிவுரை :

அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில், ''பகவானே ! யார் சாஸ்திர விதிகளை மீறி சிரத்தையுடன் உபாசிக்கிறார்களோ (மக்கள், பேய், பூதம், பவானி என்று பலவிதமான உபாசனை செய்கின்றனர்) அவர்களின் சிரத்தை ஸாத்வீகமானதா, ராஜஸீகமானதா, தாமஸீகமானதா?'' என்று அர்ஜுனன் கேட்டான். அதற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

அர்ஜுனா ! மனிதன் சிரத்தையின் உருவம். அதனால் எங்காகிலும் அவனுக்கு சிரத்தை நிச்சயம் இருக்கும். ஆயினும், சிரத்தை எப்படியிருக்கிறதோ அப்படித்தான் புருஷனும் அமைகிறான். அவர்களுடைய சிரத்தை ஸாத்வீகம், ராஜஸீயம், தாமஸம் என்று மூன்று வகையானது. ஸாத்வீகசிரத்தை உடையவர்கள் தேவதைகளையும், ராஜஸ சிரத்தை உடையவர்கள் யட்சர்கள் (எவர் புகழ், வீரியம் கொடுப்பார்களோ) இராட்சதர்கள் (எவர் கொடுஞ்செயல் செய்பவர்களோ, செழிப்பானவர்களோ) ஆகியோரைப் பின் தொடர்கின்றனர். தாமஸ சிரத்தை உள்ளவர்கள் பூதம்-பேய்களை உபாசனை செய்கின்றனர். சாஸ்திர விதிகளுக்குப் புறம்பான இந்த பூஜைகளின் மூலம் மூன்று விதமான சிரத்தையுடையவர்கள், உடலில் நிலைத்திருக்கும் ஜீவன்களின் கூட்டத்தையும் தங்களது சங்கல்பங்களையும், இதய தேசத்தில் நிலைத்திருக்கும் அந்தர்யாமியான என்னையும் குறுக்கிச் சிறிய தாக்கி விடுகின்றனரே தவிர உபாசனை செய்வதில்லை. இவர்கள் அனைவரையும் அசுரர்கள் என்று தெரிந்து கொள். அதாவது பூதம் - பிரேதம், யட்சர் - இராட்சதர்களுடன் தேவதைகளையும் பூஜை செய்பவர்களும் அசுரர்களேயாவர்.

தேவதை பிரசங்கத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மூன்றாவது முறையாக எழுப்புகிறார். அவர் முதலில், ''அர்ஜுனா ! ஆசைகள் எவருடைய ஞானத்தை அழித்துவிடுகின்றனவோ அத்தகைய மந்த அறிவு உள்ளவர்கள் மற்ற தேவதைகளைப் பூஜை செய்கின்றனர்.'' என்றார். இரண்டாவது முறையாக ஒன்பதாவது அத்தியாயத்தில் இந்தக் கேள்வியை மறுபடியும் எழுப்பி பதிலளிக்கிறார். மற்ற தேவதைகளை உபாசிப்பவர்களும் என்னையே உபாசனை செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களில் உபாசனை விதிகளுக்குப் புறம்பானதாக சாஸ்திரத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட விதிகளிலிருந்து மாறுபடுவதால் அந்தப் பூசனை பயனற்றதாகி விடுகிறது''. இங்கு பதினேழாம் அத்தியாயத்தில் அத்தகையோரை அசுரசுபாவம் உடையவர்கள் என்று கூறி விளக்கினார். பரமாத்மாவின் பூஜைக்கும் விதிமுறை இருக்கிறது என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

அதன்பின் யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆகாரம், வேள்வி, தவம், தானம் பற்றிய நான்கு கேள்விகளை எழுப்பி அதற்கு இவ்வாறு பதிலளிக்கிறார். ஆகாரம் மூன்று வகையாகும். ஆரோக்கியத்தை அளிப்பவையும், இயல்பாகவே மனத்திற்கு இன்பமளிப்பவையும், பசையுள்ளவையுமான ஆகாரம், சாத்வீக புருஷர்களுக்குப் பிரியமானது. கசப்பானவையும், சூட்டைத் தருவனவையும் காரமானவையும், சுவை மிகுந்த மசாலா நிறைந்தவையும் நோயை வளர்ப்பவையுமான ஆகாரம் ராஜஸ புருஷர்களுக்குப் பிரியமானது. எச்சில்பட்டவையும், கெட்டுப்போனவையும், பரிசுத்த மற்றவையுமான ஆகாரம் தாமஸ புருஷர்களுக்குப் பிரியமானது.

சாஸ்திர விதிகளினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வேள்வி, (ஆராதனையின் உள்மனத்துச் செயல்கள்) மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தியும், பலனை எதிர்பாராமலும் செய்யப்படுவதால் அது ஸாத்வீகமாகும். ஆடம்பரம், தற்பெருமை, பலனை எதிர்பார்த்தல் ஆகிய உணர்வோடு செய்யப்படும் வேள்வி ராஜஸமானது. சாஸ்திர விதிகளை மீறி மந்திரம், தானத்துடன் சிரத்தையின்றி செய்யப்படும் வேள்வி தாமஸ வேள்வி ஆகும்.

பரதேவ பரமாத்மாவின் நுழையவழி செய்யும் எல்லாத் தகுதிகளும் எவரிடத்தில் இருக்கின்றனவோ அத்தகைய ஞானியான சற்குருவின் அர்ச்சனை சேவை, அகிம்சை, பிரம்மசரியம், தூய்மை ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப உடலை உருக்குதல் ஆகியவை உடலளவில் செய்யப்படும் தவமாகும். சத்தியம், அன்பு, இனிமையாகப் பேசுதல் ஆகியவை வாக்களவில் செய்யப்படும் தவமாகும். மனத்தைக் கர்மத்தில் ஈடுபடுத்துதல், இஷ்ட தேவதையை விடுத்து வேறு போகங்களின் எண்ணங்களில் மனத்தை மௌனமாக வைத்தல் மனத்தளவில் செய்யப்படும் தவமாகும். மனம், வாக்கு, உடல், மூன்றையும் சேர்த்து தவம் செய்வது ஸாத்வீகத்தவமாகும். ராஜஸமான தவத்தில் அதே தவம்

வேட்கைகளுடன் செய்யப்படுகிறது. தாமஸ தவத்தில் சாஸ்திர விதிகளுக்கு புறம்பான, எதேச்சாதிகாரமான தவம் செய்யப்படுகிறது.

கடமை என்றெண்ணி இடம், காலம், பாத்திரத்தை அனுசரித்து சிரத்தையிடன் செய்யக் கூடிய தானம் ஸாத்வீகமாகும், இலாபத்தின் மீதுள்ள ஆசையினால் கஷ்டத்துடன் கொடுக்கப்படும் தானம் இராஜஸ தானமாகும் சிடுசிடுப்புடன் தகுதியற்ற பாத்திரத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் தானம் தாமஸ தானமாகும்.

'ஓம்' 'தத்', 'ஸத்', இவற்றின் உருவத்தை விளக்கிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார்''.

இந்தப் பெயர்கள் பரமாத்மாவை நினை வூட்டுபவைகளாகும். சாஸ்திர விதிகளின் படி, நிர்ணயிக்கப்பட்ட தவம், தானம், வேள்வி ஆகியவற்றின் தொடக்கத்தில் 'ஓம்' பிரயோகிக்கப்படுகிறது. முடிவில் 'ஓம்' தொடர்பு விடுபடுகிறது. 'தத்' தின் பொருள் அந்தப் பரமாத்மா. அவரிடம் எல்லாம் சமர்பிக்கப்பட்டு அந்தக் கர்மம் நடைபெறுகிறது. கர்மம் தொடர்ச்சியாக வரும் போது 'ஸத்' பிரயோகிக்கப்படுகிறது. பஜனையே 'ஸத்' ஆகும். சத்தியத்தில் உணர்வு, நன்மை அல்லது சாது பாவம் இருக்கும் நிலையில் 'ஸத்' பிரயோகிக்கப்படுகிறது. பரமாத்மாவை அடையச் செய்யும். கர்மம், வேள்வி, தானம், ஆகியவற்றின் முடிவிலும் அல்லது பலனிலும் 'ஸத்' பிரயோகிக்கப்படுகிறது. பரமாத்மாவை அடைய வழி வகுக்கும் கர்மம், நிச்சயமாக 'ஸத்' அல்லது ஸத்தியம் ஆகும். ஆனால் இவைகளுடன் கூட சிரத்தையும் இருக்க வேண்டும். சிரத்தையின்றி செய்யப்படும் கர்மம், கொடுக்கப்படும் தானம், மேற்கொள்ளப்படும் தவம் ஆகியவைகள் இந்தப் பிறவிக்கும் பலன் அளிப்பதில்லை. அதனால் அடுத்த பிறவிக்கும் உபயோகம் இல்லை .

முழு அத்தியாயத்திலும் சிரத்தை விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. முடிவில் 'ஓம்' 'தத்' 'ஸத்' ஆகியவற்றின் விரிவான விளக்கம் தரப்படுகிறது. கீதையின் சுலோகங்களில் முதன் முறையாக இவை வந்துள்ளன.

பிரம்ம வித்தையைப் புகட்டுவதும், யோக சாஸ்திரமாவதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன உரையாடலாக வந்துள்ளது மாகிய ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை என்னும் உபநிஷதத்தில் 'ஓம்' 'தத்' 'ஸத்' சிரத்தாத்ரய விபாகயோகம் என்னும் பதினேழாவது அத்தியாயம் நிறைவு பெறுகிறது.

இவ்வாறு ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரமானந்தர் அவர்களின் சீடரான சுவாமி அட்கடா நந்தர் இயற்றிய ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையின் உரையான 'யதார்த்த கீதையில் 'ஓம், தத், ஸத்' சிரத்தாத்ரய விபாகயோகம்' என்ற பதினேழாவது அத்தியாயம் நிறைவு பெறுகிறது.